

WALKING & FALLING
11 februari – 28 maj 2006

Anna Gaskell, Ann Hamilton, Rebecca Horn, Sigalit Landau, Richard Long,
Bruce Nauman, Danica Phelps, Sam Taylor-Wood, Vangelis Vlahos

Direktör . . . . . David Neuman
Assistent . . . . . Erika Magnusson
Intendent . . . . . Richard Julin
Assisterande intendent/
Curatorer för utställningen . . . . . Elisabeth Millqvist, Tessa Praun
Utställningskoordinator . . . . . Sannah Söderman
Utveckling och information . . . . . Johanna Molvin
Chefstekniker . . . . . Thomas Nordin
Teknisk koordinator . . . . . Christopher Garney
Praktikant . . . . . Finbar Krook Rosato
Tekniska assistenter . . . . . Erik Aalto, Sara Berner,
. . . . . Roberto Norberg Peyre, Erik Åkesson
Text . . . . . Elisabeth Millqvist, Tessa Praun
Design . . . . . Fellow Designers
Publicerad av . . . . . Magasin 3 Stockholm Konsthall, 2006

Magasin 3 Stockholm Konsthall grundades 1987 och är en av Sveriges ledande institutioner för samtida konst. Sedan starten har konsthallen förknippats med omfattande presentationer av internationellt kända konstnärer. Målsättningen är att aktivt medverka i det samtida kulturklimatet genom att introducera och presentera konstnärskap och stödja konstnärlig verksamhet. Genom nära samarbete med konstnärer och andra konstinstitutioner är Magasin 3 Stockholm Konsthall i ständig utveckling. Vi ser vårt utställningsprogram som ett komplement till och en utmaning för andra institutioner.

MAGASIN 3

STOCKHOLM KONSTHALL

Magasin 3 Stockholm Konsthall Frihamnen,
115 56 Stockholm, Sweden
Tel + 46 8 545 680 40, Fax +46 8 545 680 41
E-post art@magasin3.com www.magasin3.com
Öppettider under utställningsperioder to 12–19, fre–sön 12–17

SVE

WALKING & FALLING

11 FEBRUARI – 28 MAJ '06

*You're walking. And you don't always realize it,
but you're always falling.*

With each step, you fall forward slightly.

And then catch yourself from falling.

Over and over, you're falling.

And then catching yourself from falling.

*And this is how you can be walking and falling
at the same time.*

Laurie Anderson, "Walking & Falling" från skivan *Big Science* 1982

curatorer: Elisabeth Millqvist, Tessa Praun

Anna Gaskell, Ann Hamilton, Rebecca Horn, Sigalit Landau, Richard Long,
Bruce Nauman, Danica Phelps, Sam Taylor-Wood, Vangelis Vlahos

ANTECKNINGAR OM GÅENDE

Oavbruten markkontakt. Den främre foten måste sättas i, innan den bakre lämnar marken. Det fastlår de brittiska reglerna från 1862 för sporten gång. För en trapetskonstnär på lina handlar svårigheten om den begränsade ytan för foten. Uppför ett berg är det lutningen och därmed motståndet som är utmaningen.

Alla verkligt stora tankar har tillkommit genom att gå har Nietzsche sagt och kulturhistoriskt har gåendet många aspekter. Pilgrimen går till sin destination och färden är lika viktig som målet. Japanska poeter har vandrat för att bli inspirerade och mer uppmärksamma på sin omgivning. I serietidningar går professorn fram och tillbaka, fram och tillbaka, för att kunna tänka eller komma fram till ett resultat. Situationisterna (en gruppering konstnärer verksam på 50- och 60 talet) gick och lät slumpen styra, en metod med avsikten att revolutionera vardagslivet.

Det vardagliga gåendet är för de flesta något man gör utan att ens reflektera. Men upphävs tyngdkraften som i rymden eller under vatten fungerar inte vår erfarenhet av hur vi går. Balanssinne krävs för att kroppen ska få rätt position i förhållande till tyngdkraften. Redan om ett sinne försämras, om vi är förkylda eller har förbundna ögon, påverkas vår förmåga att gå. När barn lär sig att gå faller de om och om igen. På vintern när det är halt händer det ofta att vi halkar på en fläck och förlorar balansen. Under ett ögonblick vet man inte utgången – att gå och att falla är åtskilda med mindre än en sekund.

Dansaren och koreografen Margaretha Åsberg jämför i *Anteckningar om att falla* fallet med att vara ur balans, ett misslyckande, en dansares mardröm och skriver att ingen faller med bibehållet lugn. Michael Douglas rollfigur Bill Foster i filmen *Falling Down* (1993) får en dag nog av det samhälle han lever i – nog av flugan som surrar instängd i bilen, hamburgaren som han just köpt som inte stämmer överens med reklambilden av den. Han hämnas alla oförrätter han tycker sig utsatt för. I den afrobrasilianska

ens religiösa bildspråk blandas med dagens sekulära och urbana världsbild. Många av hennes arbeten närmar sig samtidsandan och individens roll inom den sociala gruppen.

VANGELIS VLAHOS

f. 1971, Aten (Grekland)

I videoverket *Untitled Knight 1* (1997) åker en riddare i skinande rustning runt på rullskridskor i en gymnastiksal. Han lever dock inte helt upp till förväntningarna av ära och storhet där han klumpigt far runt och oftare ramlar än håller sig kvar på fötterna. Rustningen faller bitvis isär – det är en originalkostym från filmen *Excalibur* (1981) som berättar legenden om Kung Artur och riddarna kring det runda bordet. Vlahos riddare anstränger sig för att behålla kontrollen över den egna kroppen, att hålla den i rörelse och balans. Verket kom till under ett studieår i Manchester vilket för Vangelis Vlahos var den första längre perioden utanför hemstaden Aten. Riddarens ansträngningar har paralleller till upplevelsen av att närma sig en ny plats.

Har du frågor prata gärna med Magasin 3 Stockholm Konsthalls personal i utställningsrummen.

sats till de tidigaste stela skulpturerna av människokroppen modellerade klassicismens greker och senare renässansens skulptörer den mänskliga formen i en asymmetrisk och därmed mera avslappnad och realistisk pose som skulle ge intryck av rörelse i en statisk figur. I posen är höfter och ben vridna i motsatt riktning till huvudet och skuldrorna. Nauman har använt ställningen contrapposto och översatt den till en rörelse och gångart.

DANICA PHELPS

f. 1971, New York (USA)

Danica Phelps använder och återger delar av sitt privatliv då hon minutiöst redogör för sina vardagliga aktiviteter och finanser. I form av teckningar och ett eget statistiskt system antecknar hon alla sina inkomster med grönt och utgifter med rött. Det inringade numret på verken är teckningarnas pris och det andra konstnärens utgifter. I verket *Walking 9 – 5 Amsterdam* (2001) har hon bytt ut "working" mot "walking" och gått flera dagar i sträck mellan kl. 9.00 och 17.00, en genomsnittlig arbetsdag. Amsterdams innerstad var hennes utgångspunkt och Phelps promenerade rakt ut ur staden. Efter två timmar var hon på landsbygden och på väg uppför ett berg, efter åtta timmar hade hon nått havet och stadsgränsen. Längs vägen köpte hon en Fanta eller behövde en ny skoborste. Liknande projekt med fokus på gåendet har Phelps även genomfört i bl.a. New York och Wien.

SAM TAYLOR-WOOD

f. 1967, London (Storbritannien)

En man i kostym med en vit duva på huvudet steppar nonchalant på en annan mans bröstorgel utan att denne rör en min. Dansens takt och längd verkar bestämmas av duvan. Med avlägsen blick steppar mannen rytmiskt och allt mer ihärdigt ända tills fågeln flyger sin väg. Filmen *Ascension* (2003) är en 4,5 minuter lång dramatisk bild av ett absurt scenario. Det stora fotografiska verket *The Leap* (2001) visar en man i bar överkropp avbildad ovan mark med trädens lövverk som bakgrund. Det engelska ordet "leap" betyder både att hoppa, ett språng – den fysiska aktiviteten – och ett hinder.

Sam Taylor-Wood är fotograf och filmmakare och berör i båda dessa verk gränserna mellan det heliga och det profana – renässansens och barock-

kampsporten Capoeira är att falla en erfarenhet, en lärdom: om du inte vet att falla, vet du inte mycket alls.

I konsten återkommer gåendet som en metod, och gående och fall har bearbetats som handling och som begrepp. Laurie Anderson begrundar hur vi i varje steg faller. Citatet är utgångspunkt för utställningen både som en observation av det mest vardagliga och som en metafor för tillvaron. Verken i *Walking & Falling* utgör poetiska, kontemplativa och surrealistiska associationer.

Samtliga medverkande konstnärer är representerade i Magasin 3 Stockholm Konsthalls samling. Flertalet av verken är dock inlånade för *Walking & Falling*.

ANNA GASKELL

f. 1969, Des Moines, Iowa (USA)

Teckningarna i *At Sixes and Sevens* (2003) bildar tillsammans ett mönster som rör sig över väggen: balanseras på varandras kroppar i höga klackar klättrar, halkar och sträcker sig nakna gängliga kvinnokroppar från ett papper till ett annat. Detta virrvarr av kroppar föreställer en elak version av barnleken *Herre på täppan* som går ut på att slänga sig på varandra och kämpa för att vara ensam kvar högst upp. Anna Gaskell är känd för sina monumentala fotografier av unga flickor i olika psykologiskt laddade situationer. Inspirationen kommer från historier hon hört eller upplevt. I detta verk har hon övergett fotografiet vilket hon själv förklarar med att hon inte kan be sina modeller inta alla de positioner och rörelsemönster som hennes fantasi kräver.

ANN HAMILTON

f. 1956, Lima, Ohio (USA)

Under åren 1984 – 1993 arbetade Ann Hamilton med den fotografiska serien *untitled (body object series)* som består av 16 porträtt där konstnären interagerar med olika vardagliga objekt och material. Objekten som lagts till tycks växa ut från kroppen som extra delar eller så har objekten fått en kropp. Hybriden har både drag av galenskap och ett barns lek. Med en del av kroppen kamouflerad, som en buske på huvudet, är flera

av sinnen avstängda från omvärlden och utifrån de begränsningarna tar kroppen sig framåt.

Hamilton är framförallt känd för storskaliga installationer. Hon arbetar ofta med taktila material som hästhår, honung och tyg. Återkommande låter hon en person utföra en repitativ syssla som en del av installationen.

REBECCA HORN

f. 1944, Michelstadt (Tyskland)

I sina tidigaste performance verk arbetade Rebecca Horn med kostymer som förlängde kroppsdelar. Dokumentationen av fyra av dessa verk har valts ut för *Walking & Falling*. I *Kopf-Extension* (1972) har en person en gigantisk strut på huvudet och är beroende av fyra medhjälpare för att kunna ta sig fram. Det blir tydligt hur förutsättningarna har förändrats – med den långa struten på huvudet är balanspunkten i kroppen förflyttad och personen måste försiktigt ta ett steg i taget och lära sig gå igen. Fingrarna i *Handschuhfinger* (1972) är förlängda och utforskar rummet med sina nya proportioner, medan förlängningen av axlarna i *Schulterstäbe* (1971) och den vita solfjädern i *Weisser Körperfächer* (1972) förstärker respektive utmanar kroppens balans och rörelse.

I ett annat verk har Rebecca Horn gjort en enhörningskostym till en kvinna speciellt utvald för hennes sätt att gå. Hon lät henne promenera genom ett vefält och en skogsallé iförd en dräkt som surrats fast på kroppen för att hålla uppe ett horn på huvudet. *Einhorn 1* (1970) och *Einhorn 2* (1970) är fotografiska dokumentationer av denna performance.

Kroppsförlängarna och de kinetiska skulpturerna har Horn återanvänt i bl.a. filmen *Der Eintänzer* (1978). Det är en spelfilm utan tydlig logik. Rebecca Horn har fantiserat ihop ett scenario om olika personer hon känt och träffat. Karaktärerna och deras öden vävs samman då de möts i hennes studio i New York medan hon själv befinner sig utomlands. Rebecca Horns monotona berättarröst tillsammans med otaliga obskyra scener – en balettdansös balanserar ett strutsägg på huvudet, ett bord börjar dansa och en kvinna gungar ut genom ett fönster – resulterar i en surrealistisk historia med Central Park som bakgrund.

SIGALIT LANDAU

f. 1969, Jerusalem (Israel)

Utbildad som dansare arbetar Sigalit Landau ofta med den egna kroppen som uttrycksmedel. I *Standing on a Watermelon in the Dead Sea* (2005) balanserar hon naken och ståendes på en vattenmelon i just Döda Havet. Hon kämpar för att behålla en upprätt position eftersom materia är tänkt att flyta i liggande position. Hon får stöd av det extremt salta vattnet som bär upp melonen och henne själv. Allt levande består och är beroende av vattnet. Men saltet som håller dem uppe är även det som gör att vattnet inte är drickbart. Som en paradox har israeliska forskare lyckats odla en melon med saltvatten. Den är rödare och sötare – som ett svar på saltvattnet producerar frukten mer socker.

RICHARD LONG

f. 1945, Bristol (Storbritannien)

Richard Long har promenerat för att förverkliga idéer som han sedan bevarat och beskrivit i skulpturer och teckningar. Han har rest världen över – tagit sig till polcirkeln, vandrat genom Afrikas öknar, promenerat från den sydligaste till den nordligaste punkten av brittiska fastlandet, räknat stenar och dragit handen utmed Titicaca sjöns yta. Richard Longs vandringar är nära knutna till naturen och dess rytm, och han ser dem som skulpturer i sig. När han sedan presenterar dessa i utställningar använder han sig av naturens material och former. Stigen har en central plats – antingen den är fysisk eller en symbol för livet. Texten *A Stream of Fragments* är konstnärens anteckningar från projekt under åren 1971–90, publicerade i foldern "Richard Long Tate Gallery 1990–91".

BRUCE NAUMAN

f. 1941, Fort Wayne, Indiana (USA)

På 60- och i början av 70-talet laborerade många dansare och konstnärer med olika vardagsaktiviteter och rörelsemönster som utgick från den egna kroppen. Bruce Nauman har gjort flera verk där han tagit fasta på en enkel rörelse och isolerat den. Han har fallit bakåt mot ett hörn så länge han orkade, stampat takten i sin studio, gått överdrivet och gått i olika mönster. Allt dokumenterades på film och video. I *Walk with Contrapposto* från 1968 rör sig konstnären med överdrivna höftörelser genom en smal korridor. I mot-